

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Humanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 8. Vtrum Ecclesia possit præcipere venialium confessionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

Nisi ratio-
que scandali.
Dico Secundò: Ratione scandali fieri posse, vt is, qui solum venialia habet, teneatur se exhibere proprio Sacerdoti, & infinuare, se nihil habere: vt, si populus vel Pastor aliqui putarent illum contemnere hoc Sacramentum.

hactenus non præcepisse indirec-
tè confessionem venialium. Probatur, Quia nullum tale præceptum extat, neque etiam est vlla talis consuetudo.

Ecclesia non præ-
scripsit con-
fessionem
venialium,

DVBIVM VIII.

Virum Ecclesia possit præcipere Venialium confessionem?

32
Venialia
interiora.

Respondeo & Dico Primò: Non potest ita præcipere, vt tenearis interiora venialia confiteri, quado habes exteriora. Ratio est, Quia non potest directè in actus internos statuere.

Venialia
omnia ex-
teriora.

Dico Secundò: Non potest etiam sic præcipere, vt tenearis omnia exteriora venialia confiteri. Probatur: Quia non est sufficiens ratio, seu utilitas id præcipiendi. Quòd si concedamus posse præcipere, non tamen potest sub mortali: quia id, quod præcipitur, est materia valde leuis.

Dices: Clementina, Ne in agro Dominico; §. Sa-
ne. Tit. De statu Monachorum, sic dicitur: Sane sin-
gulis mensibus, tam in monasterijs, quam extra sublatà
occasione quacunq; ad confessionem saltem semel ac-
cedant omnes & singuli Monachi: Loquitur autem
de Monachis S. Benedicti.

Respondeo breuiter: Nullum esse hñc proprie
dictum præceptum, sed solum monasticam con-
stitutionem, obligantem tantummodò ad puni-
tionem Regularem; vt patet diligenter exami-
nanti: Nullum enim verbum ponitur, quod prop-
riè præceptum insinuet.

ARTICVLVS VI.

Virum possit cum aliquo dispensari, ne confiteatur?

33
Indirectè
potest præ-
cipere con-
fessionem
venialium,

Dico Tertio: Potest tamen præcipere indire-
cè, vt omnes teneantur venialia confiteri, nempe
si alia non habeant. Colligitur ex Caietano, O-
pusculo de Confess. qu. 1. Probatur: Quia possit
præcipere vsum huius Sacramenti, & tunc, si quis
non haberet mortifera, teneretur confiteri venia-
lia. Quod patet: nam aliter non potest substan-
tiam huius præcepti præstare. Antecedens proba-
tur: Quia vsum huius Sacramenti est res saluber-
rima: ergo Ecclesia potest illum præcipere, sicut
alia bona opera, ieiunium, orationes, eleëmofy-
nam, &c. non quidem tanquam id necessarium sit
ad iustificationem, sed vt summè expediens ad sa-
tisfactionem peccatorum, & vitæ Christianæ pro-
fectum: quod est contra Dominicum Soto, &
quosdam alios.

Respondeo & Dico Primò: Non potest Pon-
tifex dispensare cum aliquo, ne vnquam con-
fiteatur. Probatur Primò: Quia confessio merè est
Iuris Diuini: ergo Pontifex non potest in ea dis-
pensare; præsertim cum nulla possit occurrere
causa rationabilis, cur aliquis sit ab eà excipiendus.
Secundò: Quia confessio est intrinseca pars Sacra-
menti necessarij ad salutem ei, qui post baptismum
mortifere peccauerit. Atqui huiusmodi Sacramen-
ta sunt Ecclesie fundamenta, his enim Ecclesia
formatur, perficitur, & cõstitit: Ministri verò Ec-
clesie instituti sunt, vt Ecclesiam, sicut à Domino
constituta est, gubernent; non autè est eis concessum,
vt eius fundamenta mutant: ergo &c.

36
Non po-
test dispen-
sari ne vn-
quam con-
fitearis,

34

Dices Primò: Ecclesia non potest materiam
non necessariam facere materiam necessariam Sacra-
menti: ergo non potest vilo modo præcipere
venialium confessionem.

Quomodo
materia
non neces-
saria Sacra-
menti, per
Ecclesiam
possit fieri
materia ne-
cessaria.

Respondeo: Non potest facere, vt id, quod
non est materia necessaria, fiat absolute necessaria,
sic vt sine ea non constet Sacramentum, etiam si
alia materia subijciatur: potest tamen facere, vt
fiat necessaria sub conditione, si videlicet alia ma-
teria desit, quæ Clauibus subijciatur: nam potest
præcipere vsum huius Sacramenti.

Dico Secundò: Summus Pontifex, & Conciliū
Generale ex iustà causà possunt dispensare in tem-
pore confessionis; nempe, vt possit vltra annum
differri, vel intra annū debeat lapsius frequentari.
Probatur, Quia determinatio huius tēporis, sicut
iure humano facta est, ita etiam iure humano pro-
rogari potest, vel contrahi. Vix tamen videtur
posse occurrere causa dispensandi cum aliquo in
particulari, vt non teneatur intra annū confiteri.
Vnde, si dispensatio detur, peccabit dispensans, eò
quòd abutatur suà potestate. Qui autem vteretur
dispensatione, etiam peccabit, saltem venialiter;
non quidem contra præceptum Ecclesie, in quo
est dispensatum; sed contra Ius Naturæ, vel Gen-
tium, quo pars debet se conformare toti, nisi
causà subsit.

37
Dispensari
potest in
tempore
confessio-
nis,

Dices Secundò: Confessio venialium non est
materia grauis: ergo non potest eam Ecclesia præ-
cipere, saltem sub culpa mortifera.

Respondeo: Etsi confiteri venialia non sit per
se res tanti momenti, vt possit sub peccato morti-
fero præcipi, quando adest alia materia: tamen
quatenus est necessarium ad vsum huius Sacramen-
ti (vt, si alia materia desit) eatenus est satis ma-
gni momenti, vt possit sub graui culpà præcipi.
Nam vti hoc Sacramento, non est opus minoris
momenti, quàm ieiunium, vel recitatio Officij,
vel auditio Missæ; quæ tamen ab Ecclesia possunt
sub culpà mortifera præcipi.

Aduertendum autem, quamdiu perseuerat præ-
ceptū annuæ confessionis, Papam non minùs ob-
ligari ad confitendum, quàm alios; idque vel ex
Iuris Naturalis, vel Iuris Gentium, quod di-
ctat vt Princeps legem, quam imponit, patiatur,
si eadem in ipso & subditis sit ratio. Non tamen
incurrat poenam transgressori lege humanà con-
stitutam: solum enim tenetur Princeps suis legi-
bus quo ad vim directiuam, non verò quo ad vim
coactiuam.

38
Etiam Pa-
pa tenetur
præcepto
annuæ con-
fessionis,

35

QVÆSTIO VII.

De Confessionis Quidditate.

Vide, quæ diximus Questione Sexta, in principio.

Vuu

QVÆSTIO